

Rússia vista pel Dr. Jacint Vilardell

Pel setembre proppassat i a fi d'assistir al Congrés Internacional de Psicotècnica de Moscou, s'encaminaren vers la República soviètica els Drs. Pi i Suñer, Mira, Celis, Puig Sureda i Vilardell (Jacint). Un esbós, una lleugera nota de tot ço que copsaren, fou exposat, gairebé sense comentari, per aquest darrer company en tres conferències que tingueren lloc a la Biblioteca de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau. Per espai de prop de dues hores, necessitant tres dies, el doctor Vilardell mestrívolment evocà sa excursió, que, començant en l'ambaixada soviètica de París, finí a Kiel, passant per Varsòvia, Moscou i Leningrad.

Impossible reflectir en aquesta curta nota l'efecte de les seves paraules i la descripció de fets; impossible també comentar tots els detalls i llurs conseqüències: ni el conferenciant abocà, per manca de temps, tot lo vist, ni nosaltres podem dedicar molt espai a comentar totes les dades que descabdellà durant tota la seva conferència. Ens limitarem únicament a comentar tot el que es refereix a part mèdica i a sanitat; es é el tema que més pot plaure als companys que no pogueren seguir la narració dels fets.

El metge rus, ens deia el company Vilardell, és un funcionari del Municipi, encarregat de tractar tot malalt que es trobi dins la demarcació senyalada per l'autoritat competent. El sou que pel seu treball se li assigna equival a 600 pessetes mesals. Amb molt bon encert, tot seguit el conferenciant ens recorda que el preu corrent d'un vestit és de 12.000 pessetes, el d'unes sabates, 700 pessetes, i una truita o biftec costa de 25 a 30 pessetes. L'oient tot seguit es pregunta: Com pot viure, doncs, un metge rus? I si ensems té família? Com es fa el miracle?

Es cert que l'Estat es preocupa de la cultura del metge proporcionant-li grans elements d'estudi; existeixen a Rússia 55.000 metges, corresponent un metge per quatre mil habitants, i, calculant sols una morbositat d'un dos per cent, tenim que el metge ha de veure diàriament uns 80 malalts, elements d'estudi més que suficients per compensar les 600 pessetes mesals amb què es remunera la seva professió.

Existeix algun cas isolat que es desvia de la professió i cerca en altres llocs un càrrec; aquest que deserta, si és descobert, el foragiten tot seguit i el retornen al gremi mèdic. El conferenciant en conegué un, de metge, que per espai d'una llarga temporada feia de *bomber* i cobrava 750 pessetes mesals; descobert, fou tot seguit llençat del Cos de bombers, retornant altra volta a fer de metge. Realment, la usurpació era revoltant. ¿Amb quin dret i amb quins coneixements podia aquest metge suplantar un pobre treballador? Si era metge, per què havia de fer de bomber? Així que es descobrí qui era, l'enviaren altra volta a l'Hospital. L'estrany fóra, i això haguera estat lògic, que l'haguessin enviat a la Sibèria a fer de bomber.

En l'Hospital d'urgència, sols hi ha un cirurgià permanent i els ajudants que es canvien cada 6 o 7 mesos, aquell ho fa tot: diagnòstic, intervenció i tractament postoperatori. Viu a l'Hospital, i el seu sou, equiparat als dels professors de la Facultat de Medicina, és de 1.300 pessetes mesals. Per donar idea del treball a què es veu sotmès, sols s'ha d'esmentar que l'any 30 operà 300 perforacions gàstriques! Si a proporció opera els abdòmens aguts, també la xifra operatoria adquireix proporcions tan fantàstiques, que hom es pregunta: aquest home, que a la